

Vanavond gaat onze *Een oprechte ode aan de Ironie* in première in Internationaal Theater Amsterdam.

Wij verheugen ons verschrikkelijk op de recensies, maar hebben ook al een vermoeden wat de pers gaat schrijven.

Hieronder vind je onze voorspellingen. De recensent die het dichtst bij onze vermoedens komt wint een treetje flügel!

deVolkskrant

THEATER

Hilarische ode ook in december nog in ITA

Wij kennen Herien Wensink van de Volkskrant als een kritische maar ongegeneerde fan, en ook nu heeft ze zich niet kunnen inhouden en zich via de **voorpubliciteit** ons repetitieproces ingewurmd. Een jaar later wilde Gidi Heesakkers ook nog per se **aandacht** aan haar guilty pleasure besteden wat ons duur te staan komt omdat editor at large Hein Janssen het wel welletjes vindt met de aandacht en ons met drie sterren het riet in stuurt. De recensie begint met een ode aan Hannah Hoekstra en een terechtwijzing voor de makers dat we de muziek zo hard zetten tijdens haar monoloog dat ze niet verstaanbaar is. Een Theo d'Or winnares onwaardig natuurlijk, en dat gaat Hein te ver.

THEATERKRANT

< RECENSIE TONEEL

De Warme Winkel

Een oprechte ode aan de Ironie

POSTMODERNE POTPOURRI VAN REALITY- EN TONEELSTERREN

Sara van der Kooi kennen we allemaal als de eerste recensent met een positieve GGD-test op Ironie-intolerantie. Zij ziet werkelijk achter elk statement een Ironisch complot en wist zelfs (als enige in Europa) *De Warme Winkel speelt De Warme Winkel* ironisch te duiden. Dit stuk laat dan ook alle stoppen doorslaan, ze wordt in de pauze per brancard afgevoerd en kan deel II dus ook helaas niet meenemen in haar vernietigende recensie voor de Theaterkrant.

Het Parool

Plus Theaterrecensie

Subscribe

Past Issues

Translate ▼

Hanny Smit, de meest recente recensent van het journal, pakt met wetteloos gemak onze bedoeling op achter de entertainende façade. Meer een recensie om achteraf te lezen, omdat hij zich in al zijn naïviteit om spoilers niet druk maakt. Opsteker is dat hij een haarfijn gevoel voor publiciteit heeft en onze speeldata van eind november in ITA nog noemt, daar dat weekend ook al als een tierelier loopt.

DE GROENE AMSTERDAMMER

Een niet mis te verstaan statement over ironie

Hoewel Max Arian als boomer niet onze doelgroep is, blijkt hij wel de ideale toeschouwer. Met al zijn maturiteit en historisch inzicht weet hij over zijn persoonlijke grieven heen te stappen en enkele smakeloze grappen in een groter kader te passen en beoordeelt hij ons stuk als belangwekkend. In De Groene Amsterdammer roemt hij de achteloze dramaturgie die toch stuwend richting een duistere dystopie beweegt. Wel spijtig dat zijn recensie pas half december verschijnt, als we de laatste voorstelling al achter de rug hebben.



THEATERRECENSIE

De Warme Winkel kraakt keiharde noten

Thomas van den Bergh is een late adapter van De Warme Winkel en slaat zodoende stijl achterover omdat hij een soort *De Drie Musketers* deel II verwachtte. Hij vindt het zelf een 'bijzonder interessante oefening', maar raadt het zijn lezers in de provincie subtiel af te gaan kijken. Wel grappig dat hij Florian 'een talent om in de gaten te houden' noemt. Onbedoeld toont hij de logheid van weekblad Elsevier, daar deze opmerking de afgelopen twee jaar tot in den treure in de dagbladen te lezen was.



Theaterrecensie Een oprechte ode aan de Ironie

Een zelfgenoegzame ode aan ironie

De Warme Winkel is voor Hanny Alkema als een intense zomerliefde die haar diep gegriefd heeft. In een verleden was er die grote onontkoombare liefde, maar ergens hebben we haar gekwetst en de wond gaat bij iedere ontmoeting dieper branden. Nochtans vinden wij het niet per se vervelend dat ze komt, want welke recensent haar uitgever ook afvaardigt, de trouwe lezer van de beste krant van Nederland moet welhaast denken dat wij het afvoerputje van de podiumkunsten zijn; zoveel twee-sterren recensies publiceren zij over De Warme Winkel.

[Subscribe](#)[Past Issues](#)[Translate ▼](#)

zoals ze bij het castingbureau heten. Ze tuint met open ogen in de tirade van Florian Myjer, die natuurlijk wel op bijval kan rekenen. What's new Hanny? Hou je niet van kale mannen? Zij ziet daarmee over het hoofd dat ons stuk best weleens van waarde zou kunnen zijn voor haar 60.000 lezers, meer van waarde althans dan voor de 300.000 insta-volgers van onze Lesley.



De Warme Winkel maakt naam van stokebrand waar

Recensie Ron Rijghard komt uit de hoek van het cabaret en heeft zodoende een ingebakken voorliefde voor politiek incorrecte humor. De oplettende NRC-abonnee had Ron al als fan van De Warme Winkel ontmaskerd maar nu durft hij eindelijk all out te gaan. Dit wordt zijn eerste vijfballenrecensie voor zijn lievelingstheatergroep.

Ron heeft een hele pagina opgeëist voor een geëxalteerd en persoonlijk getint stuk. Hij gebruikt onze voorstelling als een leidmotief voor een analytische uiteenzetting waarom Ironie in de kunsten zo belangrijk is, waarin hij vooral een bijzondere plaats inruimt voor de humor. Daarbij vergeet hij gemakshalve dat Ironie nog zoveel meer huisvest. In dit artikel lijkt zijn hele schrijvende carrière terug te komen; al zijn voorkeuren, zijn beweging van cabaret naar toneel, het valt allemaal op zijn plek en Ron zal deze recensie dan ook later in zijn memoires opnemen als een van zijn meest geïnspireerde momenten. Wel jammer dat hij in alle metamomenten trapt en de realysterrren alleen bij de voornaam noemt (het zijn geen huisdieren!), maar een kniesoor die daarover zeurt.

Beste recensenten: stuur een mailtje met je adres als je recht denkt te hebben op het doosje flügel!

Copyright © 2021 Theatergroep De Warme Winkel, All rights reserved.

Want to change how you receive these emails?

You can [update your preferences](#) or [unsubscribe from this list](#).